

در جواز پوشیدن حریر و خز و سنجاب و غیره

حضرت بهاء الله، حضرت ولی امر الله

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب نوزدهم - صفحه 190

باب نوزدهم

در جواز پوشیدن حریر و خز و سنجاب و غیره

در کتاب مستطاب اقدس نازل: "البسوا السّمور کما تلبسون الخزّ و السّنجاب و ما دونهما أنّه ما نهی فی الفرقان و لکن اشتبه علی العلماء." (بند ۹)

و نیز میفرماید قوله تعالی: "احلّ لكم لبس الحریر." (بند ۱۵۹)

کلیته در اینظهور اعظم حدودیکه راجع بلباس و محاسن در شریعت قبل وارد بوده مرتفع و اختیار طرز البسه و لخی بخود مردم واگذار شده قوله تعالی فی کتابه الأقدس: "قد رفع الله عنکم حکم الحدّ فی اللباس و اللّهی فضلا من عنده أنّه لهو الأمر العلیم. اعملوا ما لا تنکره العقول المستقیمة و لا تجعلوا انفسکم ملعب الجاهلین." (بند ۱۵۹) و در لوح مبارک دیگر از قلم جمالبارک جلّ جلاله نازل قوله تعالی: ".... این ظهور ظهور رحمت کبری و عنایت عظمی است استعمال لباس اجنبیه و ملاحظه کتب آنقوم از قبل ممنوع و آثار منع در کتب موجود و مشهود و لکن در اینظهور اعظم سدّ منع برداشته شد و بجای آن حریت عطا و عنایت گشت."

ORIGINAL

و در لوح بشارات میفرمایند قوله تعالی: "بشارت هفتم زمام البسه و ترتیب لحي و اصلاح آن در قبضه اختیار عباد گذارده شد ولکن ایّا کم یا قوم ان تجعلوا انفسکم ملعب الجاهلین."

در صفحه ۲۰۰ جلد اول سفرنامه معروف به بدایع الآثار مسطور است قوله تعالی: "شب در تالار هوتل بعضی مجلس رقص و نوا داشتند فرمودند اینگونه محافل و عوائد سبب فساد اخلاق است."

حضرت ولی امرالله جلّ سلطانه در توقیع محفل مقدّس روحانی ملّی بهائیان ایران شید الله ارکانه مورّخه سوم شهر القدره سنه ۹۲ = ششم نوامبر ۱۹۳۵ میفرمایند قوله الأهلّی: "أما راجع بقضیه رقص و تقلید البسه نساء غرب فرمودند اوّل وظیفه محفل ملّی بهائیان ایران در این ایّام که اخلاق در آنسامان تدنّی نموده، تقلید و عدم تقلید و لامذهبی رواجی شدید یافته این است که جمهور بهائیان را از قبل این عبد کرارا و مرارا در کمال تأکید و بنهایت صراحت تذکر دهند که تجاوز از آداب بهائی و مخالفت مبادی سامیه امریه راجع بتقدیس و تنزیه و عفت و عصمت و اعتدال در امور و اجتناب از سیئات اهل غرب و عادات مذمومه غیر مرضیه آنان تولید مفساد عظیمه در جامعه نماید و بنیه جامعه را ضعیف نماید و از رونق بیندازد. بهائیان باید همّت در ترویج و اقتباس از حسنات اهل غرب نمایند نه تقلید سیئات آنان. امتیاز بهائی حقیقی در این است لا غیر."